

Přepis přednášky RNDr. Nidala Saleha CSc., Praha, 26.11.2005

Dobrý den!

Budu k vám mluvit česko-slovensky, protože jsem studoval češtinu a knihy píšu česky, ale už jsem dlouho na Slovensku a když mluvím, tak u některých slov nevím, jestli jsou česká, nebo slovenská. Ale doufám, že mi budete rozumět.

Palestinský příběh je pro člověka, který nemá v hlavě naočkované předsudky a zfalšovanou historii, strašně jednoduchý a srozumitelný. Já jsem byl jednou na Slovensku v jedné vesničce pod Tatrami a šel jsem na procházku se svými slovenským kamarády. Procházeli jsme kolem nějakého domu, tam stál jeden pán a štípal dříví. Zastavil nás a řekl: „Pane Salehu, co se to tam u vás děje?“ Tak jsem mu říkal: „Jste Slovák?“ Že ano. „To je váš dům?“ Že ano. Povídám mu: „Představte si, že přijdou Turci a řeknou vám, že tři tisíce let před Kristem tady byli Turci a mají právo na váš dům, vás vyhodí na ulici, žijí tam místo vás, začnou tam hospodařit, děti si hrají na zahradě – a vy s rodinou jste na ulici. Co byste dělal?“ On měl v ruce sekeru a řekl: „Přísahám Bohu, šel bych na ně s tou sekerou a rozsekal je na kousky!“ A já říkám: „Vidíte, jak je to jednoduché?“

A přesně toto se stalo s námi. Přišli cizí lidé a řekli nám, že tři tisíce let před Kristem tady byli židé, vyhodili nás z domů, žijeme na ulici – opravdu, Palestinců je asi šest milionů a polovina z nich žije v táborech – a když jsme protestovali, vzali kameny a začali bojovat, tak jsme teroristi a oni jsou chudáci, kteří brání svůj domov.

Dám vám malý příklad. Já se jmenuji Nidal a jsem syn Abdelkadera, syn Saleha, syn Abdelfattaha, syn Bachita, syn Nasera, syn Mansoor, syn Haž Mohammeda a tak dál a tak dál. Všichni se narodili v Palestině. Nepřišli z Polska, ani z Česka, ani z Ruska. Já, jejich syn, pravnuček Ježíše Krista a Kristových apoštolů, můžu jet domů jenom jako turista, protože mám slovenský pas. Ale žid, který se narodil v Rusku, má právo kdykoliv nasednout do letadla a odletět do Palestiny, kde okamžitě dostane pozemek, dostane dům, dostane občanství a má právo tam žít. A můj dům v Nablusu je prázdný. Má zahrada je vyschlá. Pomeranče už nerostou, ani mandarinky.

Abychom tento příběh pochopili, musíme jít do pozadí ideologie, která za ním stojí. Budu používat jeden výraz, který se teď v politické terminologii používá, a to je politicky organizované židovstvo. Předtím se říkalo sionisti. Ale profesor Lilienthal, sám žid, napsal knihu Sionismus a poprvé použil tento termín. Řekl, že dnes má pojem politicky organizované židovstvo širší význam a má dva směry. Jeden je sionistický a druhý teologický.

Ten sionistický stojí na předpokladu, že dnešní židé po celém světě tvoří jeden národ, že tento národ pochází z jednoho rodu, rodu Izraele, jako potomci Jakuba, syna Izáka, syna Abrahama, jak je uvedeno v Bibli ve Starém zákonu. Izraelský národ podle nich založil v Palestině velká slavná království Davida a Šalamouna. Izraelský národ byl z Palestiny vyhnán a dlouhá léta žije ve světě ve vyhnanství. Dnešní židé, jako potomci izraelského národa, mají historické právo – oni pořád používají výraz historické právo – na návrat do své vlasti v Palestině.

Druhý směr je teologický a stojí na základě takzvané božské smlouvy, kterou prý Bůh Izraelitům jako vyvolenému národu daroval svatou zem v Palestině. Tento směr tvrdí, že izraelský lid, jak je uvedeno v Bibli, uzavřel s Bohem na hoře Sinaj smlouvu, ze které není úniku. Bůh prý takto obnovil svůj slib, který dal předtím Abrahamovi. Dnešní židé jsou podle nich obrozený Izrael. Boží vůlí je, aby se židé jako obrozený Izrael vrátili do svaté země a tam založili čistě židovský stát bez gójů. Kdo nezná Talmud – gój znamená nežid. Protože Talmud říká židé a ti ostatní, což jsou gójové. Židovský lid by potom připravil podmínky k nastolení nebeského království a tak vytvořil předobraz božského království všeho míru. Tento směr věří, že přestože jsou sionisti bezbožní, Bůh je bez jejich vědomí použil jako nástroj božské vůle. Bůh sám prý vedl izraelskou armádu v roce 1967 a tím otevřel cestu k návratu židů do zaslí-

bené země. Věří, že vzdát se území, které už Izrael v této válce získal, by znamenalo, že židé znovu odmítli Boha.

Nyní si pojd'me tuto ideologii analyzovat.

První otázka zní: Tvoří dnes židé skutečně jeden etnický národ a etnický celek? Jsou židé potomci biblických Izraelitů, nebo starodávných národů Palestiny?

Ve svých knihách „Proč se vraždí v Izraeli“ a „Nedotknutelní“ jsem podal opravdu hodně důkazů, že převážná většina dnešních židů, hlavně východoevropští židé, jsou chazarského původu. A nejsou ani semiti a nemají žádný etnický nebo antropologický vztah se starou Palestinou. Dnes stačí, když si dáte do vyhledávače na internetu slovo „Chazaři“ a najdete mapu, kde je Chazarsko u Kaspického moře i historie chazarského království. Koncem 8. století chán Chazarska konvertoval na židovství, a tak vnutil židovskou víru celému národu, takže koncem 9. století už bylo celé chazarské království židovské. Chazarské království bylo velké a došlo až k Bulharsku. Teď nebudu mluvit o jeho historii, protože tu skutečně najdete na internetu, nebo v Židovské encyklopedii. Vedle tohoto království vzniklo Rusko, které ho nakonec rozbilo, načež se tito chazarští židé rozptýlili po Rusku a východní Evropě a dnes tvoří 99,9% takzvaných aškenázských židů, nebo východoevropských židů. Židé na celém světě se dělí na dvě části – aškenázské židy a sefardy. Aškenázští, to jsou ti evropští, tedy hlavně východoevropští, a sefardi jsou orientální. Dokumenty dokázaly a dokazují, a tyto dokumenty máme, že většina sefardů pochází z Persie.

Je to dlouhá historie a ve svých knihách jsem dával hodně příkladů a dokumentů o tom, jak například celý arabský Jemen v 5. století konvertoval na židovství. Toto království bylo zničeno, pak přišel islám a v horách Jemenu zůstala skupina židů. To byli Arabové, kteří konvertovali na židovství. Kolem roku 510 konvertovaly na židovství tisíce občanů perské říše ve 127 provinciích, od Indie až po Atlantský oceán. Většina z nich konvertovala ze strachu před vlivem židů, který byl v tehdejší perské říši dost značný; kdo zná historii to ví. Podle historických faktů, ke kterým se může každý dostat, je dokázáno, že převážná většina dnešních židů není v žádném případě potomkem nikoho z národů staré Palestiny a nemá etnický vztah s národy staré Palestiny ani celé této oblasti. Izraelský spisovatel a novinář Israel Shamír napsal krásnou knihu „Galilea flowers“. V ní píše, že dnešní židé jsou smíšeného původu s významným elementem Turků, Chazarů, jižních Slovanů a pobaltských slovanských plemen. Také potvrzuje fakt, že dnešní Palestinci jsou potomky národů staré Palestiny.

Já rád opakuji – protože historie byla spousta let falšována – že legenda o jednotném, čistě židovském národě, který má kořeny v biblické, nebo historické Palestině, zůstává legendou. Většina dnešních židů tedy nejsou ani semiti a nemají s Palestinou žádný etnický vztah. Výraz antisemitismus se jich ani netýká. Mě teď například soudí kvůli té první knize jako antisemitu. Přitom já, jako Arab, jsem opravdový semita. Oni nejsou ani semiti.

Historické dokumenty potvrzují, že židé přesto, že měli možnost vycestovat do Palestiny, této možnosti využívali jen málo, a když ano, vrátili se do svých původních zemí a v Palestině nezůstali. Například kolem roku 1820 byly v Palestině jen dvě židovské rodiny. To je údaj z dokumentů OSN. I po oficiálním vzniku sionismu a jeho snaze o nastěhování židů do Palestiny, i přes velké finanční sumy, které byly investovány, zůstal počet židů v Palestině velmi limitovaný. Podle OSN se do Palestiny ročně vystěhovalo kolem 1000-1500 židů. Tok židovských utečenců směřoval do USA, ne do Palestiny. Například roku 1897 bylo v USA 98 600 židů, v polovině 20. let 20. století se jejich počet zvýšil na 4,5 milionu. Takže fantazie o návratu židů do takzvané staré země neexistovala.

Zlom nastal po nástupu nacismu v Německu. Toto možná někdo ani neví a bude se divit, ale mezi sionisty a nacisty existovala dohoda. V Berlíně byla palestinská kancelář, která za přímé účasti bývalého izraelského ministerského předsedy Léviho Eškula třídila židy. O tom existu-

je krásná kniha napsaná Johnem a Davidem Kimcheovými, která se jmenuje Tajné cesty (The secret roads) a v ní se píše, jak staré a bezvládné nechali v koncentracích, ať si s nimi dělají, co chtějí, a mladé lidi vykoupili a poslali do Palestiny. Tato kniha by měla být přeložená do češtiny.

Druhá otázka zní: Jsou biblické příběhy o Izraelitech a o izraelských nebo židovských králích a královstvích historické?

Abych to vysvětlil srozumitelně: nejdřív chtěli do mozků lidí vštípit, že dnešní židé jsou národ a že mají kořeny v Palestině. Tak začali falšovat historické dokumenty a dnes čtete v historických knihách výrazy jako „život židů v Egyptě“, „exodus židů z Egypta“, „Mojžíš vyvedl židy z Egypta“, „příchod židů do Palestiny“ a tak dále. Ty výrazy neexistují. To je humbuk. Historie nic takového nezná. Já se vsadím s každým historikem, ať je to kdokoliv, ať mi najde jeden jediný historický dokument v původním znění – neříkám překlad, protože když překládali knihy a dokumenty, tak se normálně zfalšovala jména. Já vám dám takový malý příklad, abyste pochopili. Tento dokument vám nic neřekne (*ukazuje fotokopii dokumentu*), ale nachází se v muzeu v Egyptě. Byl nalezen mezi dopisy Tal El-Amarna v Egyptě. Je to dopis vládce v Palestině jménem Abdo Hafa ze 14. století před naším letopočtem – tehdy byla Palestina pod patronátem Egypta. V dopise mimo jiné píše, že lid chafiro ohrožuje hranice království. Když našli tyto dokumenty, tak řekli: kdo to je lid chafiro? Ten dopis byl napsán ve starověké kanaánštině a chafiro znamená banditi. Jenže oni řekli: chafiro, to jsou Hebrejci, o kterých se píše v Bibli. Takže v dokumentech v angličtině byl už výraz chafiro přeložený jako Hebrejci: Hebrejci ohrožují hranice vašeho království. Za pár let zmizelo i toto slovo a místo něj tam bylo židé. Já jsem otevřel knihu od známého britského historika Breasteda, v ní je tento dokument a pod ním vysvětlení: to je kopie dopisu Abdo Hafa, vládce Palestiny, který píše svému pánovi, faraónovi, pravděpodobně Achnatonovi, že židé ohrožují hranice království. Proč? Protože tím už vsadili do historických knih tvrzení, že židé existovali v Palestině ve 14. století před Kristem.

Kdysi žil jeden historik jménem Flafios. Když půjdete do knihkupectví, tak od něj už vyšla kniha v češtině, která se jmenuje Židovské války a má být od židovského historika Flafiose. Flafios nenapsal Židovské války. Flafios napsal knihu Války Judeje. Judea byla známá oblast v Palestině, jako je na Slovensku Záhoří, nebo tady Slezsko. Palestina totiž byla rozdělená a nikdy v historii nebyla jednotná. Flafios ve svém životopisu Vita, ani nikdy jindy nenapsal, že je žid. Nikdy! Ani to slovo neznal, protože žil koncem prvního a začátkem druhého století. Takže on píše o válkách v Judeji, v judejské oblasti, a najednou je v překladech v angličtině a němčině Židovské války od židovského historika Flafiose. A tak dále a tak dále. Takové příklady bychom si mohli dávat a sedět tu do rána.

Každý, kdo se zajímá o historii, zná řeckého historika Hérodota, žijícího v letech 485-430 před naším letopočtem a jeho knihu Historie. Ten navštívil Egypt, Sýrii, Palestinu, Mezopotámii – dnešní Irák – a pak napsal zmíněnou knihu. V této knize z 5. století před Kristem nenajdete ani jedinou zmínku o židech. Ani jednu! Já jsem ji otevřel na kapitole obřízka. Tu praktikují dnešní židé. Celý ten text jsem překládal. Píše: „Jediné národy, které praktikují obřízku pohlavních orgánů, jsou Kolchiáni (Colchians), Egyptané a národy Etiopie. Féničané a Syřané, kteří obývají Palestinu (Palaestinae), přiznávají, že se obřízku naučili od Egyptanů. Syřané, kteří žijí na břehu řeky Thermodonu a Partheniusu – to je řecky řeka Eufrat – a jejich sousedé Macroni (Macrones) říkají, že se to naučili od Kulchů.“ Takže ani tady, když Hérodot píše o obřízce, kterou dnes praktikují židé, nenajdeme ani jedinou zmínku o nějakých židech, Izraelitech nebo Hebrejcích. Kdyby v této oblasti byli, určitě by se o nich tento historik aspoň jedním slovem zmínil.

V dnešní době vznikly školy – ale v podstatě je to jedna škola – americká, anglická atd. moderních, nových historiků, kteří dnes vytahují staré dokumenty a překládají je znovu, protože

zjistili, že všechny staré dokumenty byly zfalšovány. Ty dokumenty byly přeloženy tak, aby říkaly to, co v nich ve skutečnosti není. Tak, aby vyhovovaly skupinám, které v moderní době nazýváme politicky organizované židovstvo nebo sionisti, jak chcete. A tito historici začali znova číst i Bibli, protože příběhy Bible nejsou historické. Králové Šalamoun, David, to je všechno fantazie. V této době bylo zvykem psát mýty, legendy a fantazie, aby nám zanechaly náboženský odkaz. To nebylo myšleno historicky. Bible není historická kniha. Dnes historici jako Waithlam, Tomson, Lemke, Gabrini, Davis, Helm, Prior, Alkalý a tak dál a tak dál, což jsou historici moderní školy, došli k závěru, že obraz starého Izraele, popsáný v Bibli, není nic jiného než náboženská fantazie pro náboženský cíl a náboženský odkaz. Co bylo ještě nedávno jen podezřením, je dnes ve světle vědeckých důkazů jistotou – biblický Izrael a jeho království jsou fantazie a ve skutečnosti nikdy neexistovaly. Legenda o exodu Izraelitů z Egypta a jejich příchod do Palestiny, zničení původních obyvatel, zlikvidování Kanaánů a tak dál a tak dál – historie, historické dokumenty takové děje vůbec neznají.

Záleží na tom, jak Bibli čtete. To neznamená, že její pisatelé lhali, ale oni nechtěli psát historii, oni nám chtěli dát odkaz o dobru a zlu a jejich souboji. A aby nám tyto pojmy vysvětlili, používali v té době fantazii, legendy a mýty.

Opakuji: Židé jako nositelé židovské víry v Palestině existovali, ale ne před Kristem. Před Kristem neexistovali ani jako náboženská víra, ani jako etnikum. To nám dokládají dokumenty. V Palestině nikdy před Kristem ani po Kristovi neexistoval národ nebo etnikum s tímto jménem. Neexistoval! Výrazy jako „pobyt židů v Egyptě“, „exodus židů z Egypta“, „židovské království“ a tak dál, to jsou vymyšlené, zfalšované výrazy a nemají žádnou legitimitu a opodstatnění. A proto ani Ježíš Kristus nebyl žid. Z Krista nám také chtěli udělat žida. To byl Palestinec z Judeje, ale nebyl žid. S židovstvím jako náboženstvím nemá nic společného.

Židovské dokumenty dnes jasně říkají, že základ židovství sice byl v Palestině, ale pochází od Farizejů. V Palestině doby Ježíše Krista, ale i předtím, bylo mnoho náboženství a mnoho různých směrů. Jedním z nich byli Farizejové. O nich se píše v Novém zákoně. Roku 70, po zničení Herodesova chrámu v Jeruzalému, odešli do města Jibna, kde vytvořili radu Sinhedrín a založili zde to, co dnes známe jako Mišnah. Toto slovo pochází ze slova „šně“, dva. Z Mišnah potom vznikl Talmud.

Oba směry, o kterých jsem mluvil, sionistický i teologický, jsou produktem Talmudu. Talmud je velká kniha a já jsem z něj přečetl opravdu hodně. Roky jsem ho studoval. Já mám jednoho přítele, který je specialistou na staré jazyky, teď překládá Talmud a ty překlady mi posílá. Základ Talmudu stojí na principu my židé a ti ostatní. Ostatní – gójové – nejsou podle Talmudu lidé. Já vám dám jen malý příklad: „Jahve řekl: Pohrdám všemi národy světa, protože jsou ze špinavého semene. Ale vás, lid Izraele, jsem vybral jako šlechetné semeno.“ Samozřejmě, že dnešní židé považují za tyto Izraelity sami sebe. Druhý příklad: „Rabín Zéra...“ v Talmudu se to píše takto: rabín Zéra, který umřel kolem roku 300, řekl, že jiný rabín, který umřel, řekl, že jiný rabín, který umřel, řekl... a tak dál a někdy je tam až dvacet, třicet rabínů, než se k té větě dostanete. To samozřejmě nebudeme číst. „Rabín Zéra řekl ve věci, kdy je syn góje považovaný za špinavého jako kapavka“ – u nich je kapavka považována za super špinavou – „Syn góje je špinavý jako kapavka, když má devět roků a jeden den, což je věk, kdy je schopný sexuálního styku.“ Já mám aspoň deset dokumentů různých překladů Talmudu a tady ta věta je stejná. To jsem si nevymyslel a je to tam. „Náš rabín řekl, že dcera góje je špinavá jako kapavka, když dovrší tři roky a jeden den, což je věk, kdy je schopna sexuálního styku.“

Někdo se může ohradit, a já jsem to na přednáškách od židů slyšel, že proč vytahujeme takovou blbost, když už je to stará věc, že Talmud byl napsán v dávných letech a dnes nemá význam o tom mluvit. Tak jsem odpověděl, že rabín Morris Kertzer – který byl něco jako papež židů – ředitel vnitřní aktivity židovské severoamerické komise, prezident asociace židovských kaplanů v armádě Spojených států a oficiální mluvčí amerických židů, napsal v magazínu Look ze 17. června 1952, to znamená v soudobé historii: „Talmud se skládá ze 63

knih, právních, etických a historických citátů starodávných rabínů. Byl vydán pět století po narození Krista. Je to právní kód, který formuje základy židovského náboženství a příručka, podle které se trénují rabíni.“ Tak ať nikdo neříká, že to je stará a mrtvá věc. Je živá a pořád funguje.

Proto dnes, když nečtete Talmud a neznáte tu ideologii, nemůžete pochopit izraelsko-palestinský konflikt, nebo celkově to, co se na světě děje. Duchovní otec židů v Izraeli a všech pravicově náboženských stran je rabín Kuk mladší. Rabín Kuk starší se přistěhoval z Litvy. V jeho dokumentech – a našel jsem to v dokumentech izraelských, českých, arabských i anglických – píše: „Odlišnost duše žida s jeho mocí, zaměřenými a vnitřním světem oproti duši góje je větší a hlubší než odlišnost duše góje oproti duši zvířete, protože mezi posledními je odlišnost v množství, a mezi prvními odlišnost v kvalitě.“ A teď se podívejte na tu perlu. Píše: „Libovolný skutek, i ten nejlepší, uskutečněný gójem, jen posiluje satana. Libovolný skutek žida, včetně zločinu, napomáhá Bohu.“

Mám tu řadu podobných citátů a nechci mluvit moc dlouho, aby byl prostor na otázky, ale řeknu vám, co říkají samotní židé, kteří mají svědomí, o Izraeli. Izraelský spisovatel a sociolog, profesor Baruch Kimmerling, autor krásné knihy „Likvidační politika proti Palestincům“ píše, že „se Izrael stává demoličním nástrojem nejen pro svoje okolí, ale i pro sebe samého. Izraelský stát se cítí nedotknutelný a beztrestný do té míry, že jeho armáda soustavně ničí infrastrukturu Palestinců. Systematicky ničí elektrické a vodní zdroje, školy a univerzity, nemocnice a lékařská střediska, mešity a kostely, cesty a přístavy, sídla stran a organizací. Systematicky vytrhává z kořenů olivovníky a ničí palestinskou půdu. Vraždí palestinskou inteligenci a doslova praktikuje etnickou, sociální a politickou likvidaci Palestinců.“

Izraelský spisovatel Israel Shamír píše ve své knize „Galilie flowers“, že „po demokratizaci Jižní Afriky zůstal Izrael jediným černým bodem na mapě světa, posledním útočištěm rasismu a apartheidu.“

Známý izraelský textař, Dan Almagor, napsal: Měli bychom se připravit, až nás strčí do skleněné budky pro válečné zločince a budou nás soudit za to, co jsme Palestincům provedli.“

Livií Rokah napsal krásnou knihu „Izraelský svatý terorismus“, kde píše: „Izraelský teror vůči Palestincům nikdy nepřestal a nejhorší na celé věci je, že Izrael a jeho zastánci považují svůj teror za legitimní a morální a omlouvají ho svou lží, že židovská zbraň je vždy čistá.“

Israel Shahak napsal knihu „The history of the Jewish people“ – teď vyšla i v češtině – kde uvádí: „Izrael jako židovský stát je hrozbou nejen pro sebe a svůj lid, ale je hrozbou pro všechny židy a pro všechny národy a státy na Blízkém východě i mimo něj.“

Teď jsem vydal novou knihu „Svědectví o morálním úpadku“ a tam je hodně příběhů, ale řeknu vám jeden. V Palestině, když jedete z jednoho místa do druhého, musíte přejít přes takzvané izraelské check points – kontrolní body. Tam vás zastaví, vytáhnou z auta, prohlédávají a tak dál. Pak vám dají příkaz, že můžete jet. Někdy na tom kontrolním bodu stojíte jednu, dvě, tři, někdy až deset hodin. Někdy nemocní umřeli v sanitce, těhotná rodila v autě a neměli možnost se dostat do nemocnice. Hodinová cesta z města do města dneska trvá dvanáct hodin. Na tom kontrolním bodu jsou takové hřebeny, přes které kdyby se projelo, tak by se ty pneumatiky zničily, takže není možné nic dělat. Musíte stát daleko a přiblížit se smíte jen na jasný příkaz toho vojáka, který mávne. A kolikrát zastřelili lidi, protože voják řekl: „Já jsem nedával znamení, já jsem si jen drbal hlavu.“

Když jsem tam byl na návštěvě, jel jsem se svým synovcem a švagrem a zastavili jsme na kontrolním bodu. Tak ten voják si asi drbal hlavu a ten chudák startoval auto, jen startoval. Nato ho vytáhli z auta i s rodinou, svalili je na zem, kopali do nich, nadávali jim, plivali na ně, ale jeden voják si rozepnul zip a normálně začal močit na hlavu toho chudáka. To si nedovedete představit to ponížení, ta frustrace, ta nenávisť, kterou to vyvolalo v lidech, kteří tam stáli a dívali se na to. Švagr mi pak řekl: „Ty jsi tu jen krátce na návštěvě a teď jsi to viděl, ale to se děje dennodenně.“

Představte si, že v Palestině je nejmodernější dopravní prostředek osel. Představte si, že tam máme normálně stanoviště oslů. Protože po Palestině nemůžete normálně jezdit autem, to trvá donekonečna. My máme dva druhy oslů: jeden s mobilem a druhý bez mobilu. Tam si tím vydělávají takoví mladí kluci, protože není práce a není jídlo. Takže přijdete, vezmete si toho osla i s tím chlapcem a jdete. Když má mobil, máte aspoň jistotu, že má někde lidi a zavolá jim, jestli je cesta volná. Když není, tak mu řeknou, že tam jsou osadníci nebo vojáci, ať jde jinudy. Takže dneska nadávka „ty osle“ není v Palestině nadávka. Osel je respektovaný a dokonce máme hřbitov pro osly, kteří padli izraelskými kulkami.

Takových příběhů by byla celá řada, ale myslím, že je čas dát prostor otázkám.

Já bych se chtěla zeptat, když jste nás seznámil se situací ve vaší domovině, co proti tomu dělat? To je velmi důležité. U vás je to velice špatné, ale to je i u nás, i když ne v takové míře.

Já vám řeknu toto. Mě se ptají Slováci i Češi, když chodím po přednáškách a tak: co my můžeme dělat? Já každému říkám, že Palestina je jen základna. Je to součást velkého plánu na ovládnutí světa. A kamarádi mi vždycky říkají, že to přeháním. Ale já nepřeháním. Když se podíváte na svět, co se děje v Iráku, co se děje proti Sýrii atd. Americká armáda je teď v Saudské Arábii, v Iráku, v Afghánistánu, v Itálii, Německu a tak dál – Amerika vládne světu, ať chceme, nebo nechceme. To bychom museli být slepí. A pak je otázka, kdo vládne Americe. Proto Slováckům i Čechům říkám: braňte svou zem, braňte svou kulturu, braňte své dědictví. Tím pomáháte i nám. Nenechte se zlikvidovat.

Dneska jsou snahy udělat z lidí světoobčany bez kultury, bez jazyka a podobně. Protože když jste světoobčan, nepatříte nikam. A když nikam nepatříte, velmi lehko prodáte svou zem, protože řeknete: „Co je Česko? Já jsem světoobčan, mám peníze a můžu žít v Americe.“ Ale když jste z Čech, řeknete: „Já jsem Čech, musím tuto zem bránit a zůstane česká. Jsem Slovák, chci, aby ta zem zůstala slovenská.“ A tak dál.

Já říkám našim lidem i vašim: od nikoho neberu, že nemůžeme nic dělat. Každý může něco dělat, i kdyby jen napsat jeden papír a dát ho druhému, vysvětlit pravdu. Každý může dělat! Já neříkám, že dneska otočíme svět, neříkám, že změním politiku světa, ale jednou to přijde. Jak mi tu říkal kamarád: když je člověk sám, tak je nula, ale když je těch jednotlivců milion a každý něco dělá, tak to už je síla. K tomu se nedá nic víc říct.

Také existuje záměr vymazat paměť. To se děje dennodenně a ta choroba jde dál. Já jsem měl nedávno diskuzi s jedním člověkem, který mi otevřeně řekl: „Ale podívejte se, co se děje ve Francii, muslimové a tak dál.“ Já jsem říkal: „Tohle je nic. Bojte se americké kultury, která vám vymaže mozek. K muslimům tady za 60 let konvertovalo z křesťanství 200 lidí, ale ztratili jsme nejmíň 1000. Ale americká kultura k vám jde přes internet, televizi, noviny... ten hamburger vám valí do mozku dennodenně, až budete vy sami hamburgerem. To je vymazání paměti. A můžete ztratit i vlast. Já říkám našim: ztratili jsme Palestinu, ale nesmíme ztratit paměť, protože Palestina zase přijde, tomu věřím. Ne za mého života, ale jednou se to vrátí do původního stavu. Ale nesmí zmizet paměť.“

Já si myslím, že by se mělo působit hlavně na mladé lidi, protože jim je ta paměť vymazávána. Zapomínají na své kořeny a běda národu, který ty kořeny nemá. To už není národ.

Víte, ten internet je dneska opravdu zbraň a najdete na něm opravdu super věci. Já jsem si dneska našel článek známého izraelského novináře Winstona; najdete to na www.gamla.org.il. V něm píše: „Jak vám může potvrdit kterákoliv prostitutka, za peníze udělá cokoli, co budete chtít. Evropané jsou skutečně nízcí, nemorální lidé, kteří by zaprodali svou matku. Jak lehce se může smysl pro humanitu civilizace ztratit z jejich tváře a zůstane jen zvíře. Toto zvíře má mnoho tváří a jmen. Občas se nazývají Němci, Poláci, Chorvati,

Ukrajinci... zatímco jindy se stanou církví, červeným křížem, nebo ministerskými předsedy, králi, vůdci. Pak pro změnu vidíme Američany, Francouze, Angličany a nakonec i nakažené židy, nazývajících se levičáci. Na jméně nezáleží. Pod povrchem je pramen, pouto společnosti, která učí děti nenávidět „jiné“ – odlišné...“ Představte si, to je produkt Talmudu, takhle píše a ten článek byl v novinách po celém světě. Kdybych to napsal já, tak už jsem ve vězení. Antisemita, rasista a já nevím co ještě. Ale ten pán nic.

Jednou se ptali pana Shamíra – a to najdete na jeho internetové stránce: „Pane Shamíre, nemyslíte si, že rasistická a agresivní politika izraelského státu je v protikladu k židovským hodnotám?“ Shamír odpověděl: „Naopak, je to v souladu se židovskými hodnotami a židovskou ideologií, která je obsažena v Talmudu a v halaše.

Já jsem kdysi musel povinně studovat část židovských dějin a když jsem se toho učitele ptal na význam židovské hvězdy, na její vznik jako židovského symbolu, tak mi to místo odpovědi dal za úkol zjistit a když jsem to zjišťoval, narazil jsem na dost otázek. Tak jsem se chtěl zeptat vás na tu Davidovu hvězdu, na tu pečeť Šalamounova chrámu, jaký má skutečný význam, jestli to víte.

Ten opravdový a hlavní význam, který to má, je vytvořit spojení mezi nimi a starou Palestinou. Oni chtějí naočkovat do našich mozků – a zatím se jim to daří, protože to vidíme v televizi, v novinách a tak dále – že existoval židovský král David, židovský král Šalamoun. Ti v historii neexistovali, a kdyby existovali, nebyli židé. Vůbec. Protože židé ani jako etnikum, ani jako náboženství před Kristem neexistovali.

To znamená, že ten první a druhý chrám v Jeruzalému neexistovaly?

Šalamounův chrám neexistoval, protože neexistoval Šalamoun. Kdyby neexistoval Saleh, tak by neexistoval ani Salehův dům, ale byl by to dům někoho jiného. Existoval chrám krále Hérodota, který byl v roce 70 zničen Římany a farizejští rabíni byli vyhnáni. Když otevřete Židovskou encyklopedii pod heslem Farizejové, dozvíte se, že to je základ židovství, protože tato skupina začala psát Mišnah. Takže žádný Šalamounův chrám nikdy neexistoval. To je výmysl, protože celá ta historie je legenda. Historici o tomto už nediskutují, to už uzavřeli. Prvních pět knih Bible není historie, to je náboženství. Tam se používají mýty a legendy, aby nám zanechaly odkaz, a právě tento odkaz máme studovat. Z Bible si máme vzít její učení, ne to, že král Šalamoun nebo David byl. Ten nebyl a jeho chrám nebyl. To je vymyšlená historie a ta mašinérie je, bohužel, fantastická – filmy, televize, rozhlas, knihy...

Já jsem se chtěl zeptat na jednu věc. Vy jste zmínil dělení židů na sefardy a aškenázi. Ještě jste se nezmínil o jedněch, to jsou černí židi, neboli farsi. Pamatujete, jak je přestěhovali z Etiopie?

Ano, ano. Já jsem z Náblusu a vedle Náblusu je taková úrodná krásná země. V Bolívii existuje jeden kmen, za kterým z Izraele došli rabíni a náčelník toho kmene najednou prohlásil, že tento kmen konvertoval na židovství. Tak pro ně poslali letadlo, naložili je do letadla a oni mají právo na naše pozemky v Náblusu. Tam je osada a všichni jsou z Bolívie. Do Izraele se odstěhovala spousta Rusů a najednou zjistili, že 30% z nich ani nejsou židé, ale ortodoxní křesťané a Izrael teď neví, co s tím má dělat.

Já bych se chtěl zeptat, kolik je asi Palestinců a jak jsou rozděleni, kolik je křesťanů a kolik muslimů?

Palestinců je asi 6 milionů a asi tak 15-20% křesťanů. Izraelci se například snaží tvrdit, že jsou jen proti muslimům. Já jsem nedávno byl s jedním švédským kamarádem z OSN v jednom městečku, kde změnili kostel na veřejné záchody. Církev o tom ví, dostala o tom dokumenty a neslyšeli jsme ani jeden protest. Oni vymazali některé křesťanské vesnice, ani o

tom nikdo nemluvil – ani církve, ani papež, nikdo. Když vtrhli do nejsvatějšího místa křesťanů, Betléma, Evropa byla zticha.

Já mám takovou zásadní věc. Tisk, televize, rozhlas, všechny tyto prostředky k ovládnutí lidí má v držení určitá skupina lidí. Takže obracet se na tisk ohledně něčeho, to chce opatrnost.

To je fakt. Je to strašně těžké. Na Slovensku to máme podobné. Komerční televize jsou samozřejmě v rukách té skupiny, o které mluvíte, ale bohužel i státní televize STV už je v jejich rukách. Když jsem napsal první knihu „Proč se vraždí v Izraeli“, tak Centrum Simona Wiesenthala poslalo slovenské vládě ostrou nótu a tam bylo normálně tak arogantní vyhrožování, že když mě Slovensko nezakáže a nestrčí do vězení, tak nevstoupí do Evropy. Že má Slovensko ukázat snahu a podobně. Televize a noviny začaly samozřejmě psát proti mně, ale v tentýž den seděla moje sestra doma v takové prosklené lóži a vyšívala kroj, nebyla na ulici ani neměla zbraň, její muž je známý doktor, syn je profesor na univerzitě. Na ulici zastavil izraelský džíp, vystoupili vojáci a najednou vytáhli automatické pušky a začali po nich střílet. Sestru zabili na místě, manžel dostal kulku do hlavy a syn do krku. O tom nenapsali. Poslali jsme jim fotku i zprávy. Ale o tom, jak je Nidal Saleh antisemita a rasista, to ano.

Oni jsou chytří, ale někdy nejsou chytří. S tím útokem například udělali pro tu knihu zadarmo takovou propagandu, že jsme teď dělali devátý dotisk a lidé se po ní pořád shání a pořád ji kupují. Kdyby byli zticha, tak bychom asi prodali 1000-1500 kusů a bylo to pasé. V určitou dobu to byla nejprodávanější kniha na Slovensku. Takže někdy tou svou politikou vyvolávají i reakce.

Pokud už nejsou další otázky, tak vám děkuji za přítomnost. Chtěl jsem tu přednášku udělat co nejkratší a dát vám souhrn toho, co se děje. Pokud máte možnost přečíst si knížku – a já z těch knížek nemám ani korunu – ale kdybyste je četli, najdete tam toho opravdu hodně. Já jsem se snažil popsat lidem pravdivý obraz a do své poslední knihy jsem dal ten citový, ten lidský faktor, co ten chudák Palestinec prožívá. Jak jsem vám říkal na začátku, jsem Palestinec, který se narodil v Palestině, mám tam svůj dům, kde ve skříních ještě visí oblečení, na stole stojí voňavka a já nemůžu jít domů. Já tam můžu jet jen jako turista a než jsem dostal slovenský pas, nemohl jsem tam cestovat vůbec. Když umíral můj otec – a píšu to i v té knize – matka mi zavolala, abych přijel, protože chce se mnou mluvit. Tak jsem jel do Vídně na izraelskou ambasádu prosit je o vstup do mé rodné země, do mého domu. Prosit cizí lidi. Představte si, že žijete ve Vídni, chcete jet do Česka a musíte jít žádat o vízum na ruskou ambasádu, abyste mohli jet do Prahy. Postavte se takto místo mě a řekněte mi, jak se budete cítit.

Jestli můžu, je tady hodně mladých lidí a chtěla bych se zeptat na ty atentátníky, co si o tom myslíte.

Já jsem tu otázku čekal. Mám jednoho přítele, kterého Izrael označil za teroristu. On bydlel v jednom domě a Izraelci, kteří mají třetí nejsilnější armádu na světě, druhou nejsilnější tajnou službu – i CIA je žádá o pomoc – mohli jít, ten dům obklíčit a toho kluka vytáhnout ven, jestli je to pravda. Ale oni šli a na celý dům hodili velkou bombu. Zabili tam 50 mužů, dětí a žen, a napsali jen „izraelská armáda zabila teroristu“. Ale těch 50 nikdo ani nezmínil, protože jak kdysi jeden člověk napsal, Palestinci pro Izraelce neexistují. To jsou gójové. S góji se nepočítá. A syn, který prožil tuto katastrofu, který vidí, že jeho dům je zničený, celá jeho rodina zavražděná, nemá ani letadlo, ani raketu, ani nejmodernější tank; oni nemají buldozery vyrobené v Americe a upravené v Izraeli, a on jde... já tyhle lidi lituji, ale opravdu ta frustrace... Musíte tam žít a vidět to. Když vám někdo močí na hlavu ve 21. století...

Já jsem jel minulý rok s tím švédským kamarádem a viděli jsme podobnou příhodu. Tam jednoho člověka tahali po zemi a kamarád se ke mně otočil a povídá: „Nidale, kdybych byl

Palestinec, tak bych hned šel, naložil ty granáty, vybuchnul a vzal pár těch hajzlů s sebou.“ Já jsem na něj koukal a říkal jsem: „Co blbneš?“ A on: „Neblbnu, ale nikomu to neřeknu, jen tobě.“ Sám je Švéd a jede s vlajkou OSN, ale vcítí se do toho a řekne mi, že kdyby byl Palestinec, tak by šel s nějakou bombou.

Já vám řeknu ještě něco. Ten Švéd pro mě dojel domů, protože když jsem jel posledně, tak už jsem se bál, protože se o mě hodně mluvilo a psali o mě v Izraeli, tak jsem se bál, že kdybych jel sám, že by to nebylo... Tak jsem zavolal toho kamaráda, aby mě vzal. Druhý den pro mě přijel ve 4 ráno, aby mě mohl vzít na hranice a vrátit se do Jeruzaléma do práce. Chtěli jsme jet do Ammánu, ale ta cesta byla blokována, tak řekl, že pojedeme přes tábor Balata. To je tábor vedle Nábulusu. Jedeme po čtvrté ráno a vidím, že tam postávají skupiny chlapů. Tak říkám: „Kam jdou ve 4 ráno? Protože jim není kam jít. Zastav.“ „Ahoj kluci, co tady děláte?“ Oni: „Nic.“ „Ve 4 ráno?“ „Nemáme kde spát. Izraelci zničili tolik domů, že v noci chodí spát ženy s dětmi, my čekáme, až vstanou a pak jdeme spát my.“ To je život? Poslední akcí v Rafáhu zničil Izrael tolik domů, že zůstalo 15 000 lidí na ulici. A my jsme teroristi.

KONEC PŘEDNÁŠKY